Anul II. Nrul 33. Apare în fiecare Joui. Budapesta 31 Decembrie 1903

VOINȚA POPORULUI

Abonamentul:
an: --- --- 4 coroane
an: --- --- 2 coroane
an: --- --- 1 coroană
Un numer: 8 filerĭ
că 30 foĭ se vor abona
o singură adresă abonamentul costă:
un 1/4 de an 60 filerĭ.
1/2 de an 1 cor. 20 filerĭ
« 1 an 2 cor. 40 »

Organul partidei socialdemocrate reorganisate din Ungaria.
Foaie pentru poporul muncitor Român.

Aici să se adreseze tot felul de scrisori banĭ.
Redacția și administrația:
Szabad Szó
BUDAPESTA,
VII., István-ut 67.

Mezőfi Vilmos
Redactor prim.

Fraților!

Acum, când deja maĭ că a sosit vremea, ca Voința Poporuluĭ să fiă de două-orĭ așa de mare, a până acum, încă odată vĕ spunem, că chĭar pentru binele vostru sprijinițĭ partida măcar cu interesiĭ aceĭa, ce trebue să plătițĭ pentru abonamentul foieĭ. Căcĭ nu-ĭ socialdemocrat adeverat, cine nu abonéza Voința Poporuluĭ.

Grăbițĭ-vĕ așadară și reinnoițĭ, abonațĭ din nou Voința Poporuluĭ, ajutati-o in lupta sa mare, ce o poartă pentru voĭ, pentru binele vostru.

Gândirĭ

Orĭ unde să privescĭ, frate, numaĭ omenĭ de aceĭa vĕdĭ, carĭ suferind lipsă mare, de multe-orĭ pier, de foame. Poțĭ vedea miĭ și miĭ de ómenĭ, bărbațĭ și muerĭ, carĭ lucrând, trudind trăesc din-tr'o ḑi pe alta in amărițiune, cu gândurĭ.

Și ce va fi din copiĭ luĭ? Oare sortea lor și maĭ rea va fi? Pentru-că lupta pentru traĭŭ, pentru viață din an in an devine tot maĭ aspră, tot maĭ mare.

Și in miseria acésta mare, in mijlocul căsilor cu acoperiș de paĭe icĭ-colea sĕ ridică și un palat pompos. Imbrăcațĭ in haine frumoase și fine altcum trăesc aicĭ oameniĭ. Bogația, pompa, viața plină de bucuriă domnesce in palatul pompos. Pentru acestĭa muncesce poporul sĕrman ḑi și nópte. Aurul lor tot se ingrămădesce, până când miĭ și miĭ de oamenĭ lucrând, muncind sufer de foame. Și e de ciudat! Bogațiĭ vorbesc astfel:

«Noĭ bogațiĭ vĕ dăm vouĕ pâne, și lucru. Noĭ vĕ nutrim impreună cu familia vóstră."

Și sĕraciĭ cred.

E bine, însă — ḑice cine-va — nu a bogaților e tot aurul, argint, pământ și altele?

Ba, da, numaĭ că poporul sĕrman scóte din pământ și aurul și argintul și bogăția.

Sĕracul a scos din pământ aurul, l'aŭ luat dela el și in schimb ĭ-aŭ dat argint Seracul, ĭară l'a mulțămit și s'a dus ĭară sub pămênt. Acum însă numaĭ argint a potut aduce. In loc de argint el, care a muncit, s'a trudit a capĕtat aramă. Omul sĕrmăn cu supunere și cu acésta fu mulțămit.

Și iară s'a dus sermanul sub pămênt și n'a adus numaĭ aramă. Pentru acésta numaĭ o bucată de pită a capĕtat dela ceĭ bogațĭ. Și de atuncĭ sermaniĭ seracĭ sĕ scoală dimineață, s'apucă de lucru, ară, samĕnă, secĕră. Din munca lor va fi viață, pita, dar bogația o ĭaŭ dela eĭ și in schimb dă foametea Și sĕraciĭ și acesta o mulțămesc, deși eĭ aŭ făcut tot. Eĭ aŭ clădit cășile, haine ghete tot eĭ aŭ făcut.

Magazinele bogatilor eĭ aŭ umplut, eĭ aŭ dat bogaților tot ce place omuluĭ. Și sĕraciĭ, când după munca lor grea se duc la odihnă totușĭ laudă pe ceĭ bogațĭ, că-ĭ-aŭ fost milă de eĭ sĕracĭ și ĭaŭ dat pâne. Oare nu e de ris? Sĕraciĭ daŭ munca venitul lor bogățieĭ și totușĭ cela e milostivă, bună.

Popiĭ și domniĭ starea acésta intre seracĭ și bogațĭ o spun de rînd sfânt și neatacabil. Și ca in adevĕr să remâne sfânt și neatacat aŭ pus strajĭ, carĭ să aperă rîndul acesta. Și cine plătesce oare străjile aceste? Iară poporul, in contra caruĭa, stă rîndul de adĭ.

Clădcsc temnițe, prinsorĭ, unde sunt țipațĭ toțĭ aceĭa, carĭ „agită" in contra acestuĭ rînd. Și cine clădesce temnițele. Tot fiĭ poporuluĭ sĕrac.

Dar ĭată, vin sfântele sĕrbătorĭ de Crăciunĭ. Clopotele sună și ca și cum ar ḑice: „Venit-a Mântuitorul, venit a ideea mântuitóră. Și poporul ascultă, incepe a se gândi și dacă a priceput tóte aceste atuncĭ de giabă temniță, inchisoare, străjĭ, bajonete, pentru că puterea ideeĭ va restirni „rîndul de adĭ sfânt și neatacabil," ca să vină Crăciunul adevĕrat, când cu toțiĭ ne vom uni intr'o stare maĭ bune, intr'un rînd social maĭ fericit.

Aperare. (După Mille.)

De e adevĕrat frate țĕrane, ce spune și popa in biserică, că Dumneḑeŭ l'a făcut dintâiŭ pe Adam apoĭ pe Eva și din Adam și Eva s'a nāscut neamul omenesc, atuncĭ e drept, că Dumneḑeu a făcut oameniĭ de-o potrivă. Nu ĭ a făcut pe unul boer și pe altu țĕran, nu ĭ-a făcut pe uniĭ robĭ și alțiĭ stăpânĭ și pămêntul l'a dat lor, ca inmulțindu-se să-l stăpânească. Va să zică pamêntul Dumneḑeu l'a dat tuturora Și totușĭ cum sĕ face, că el este numaĭ al câtor-va astă-zĭ și marea mulțime a scoboritorilor luĭ Adam sufer sĕrăcia și necazul?

„Muncitoriĭ, lumeĭ unițĭ-ve!"

Cum sĕ face? Iată arĕtarea pe scurt și fără multă vorbă.

Pentru-ca cine va să fiă slobod îĭ trebue ca să-șĭ poată agonisi munca, să fie stăpân pe uneltele de lucru, să fie stăpân pe pămĕntul, din care trebue să-șĭ scoată hrana. Din neamul omenesc s'au găsit uniĭ maĭ sireţĭ, maĭ reĭ de gând, carĭ prin mijlóce deosebite aŭ pus mâna pe pămĕntul, care era tuturora și atuncĭ ceĭ, ce nu aveaŭ pămênt, ceĭ ce remăseseră numaĭ stăpânĭ pe braţele lor, aŭ cădut in robia celor dintâiu. Acestĭa aŭ ajuns boerĭ, ceĭelalţĭ robĭ, ţĕranĭ muncitorĭ Odată stăpâniĭ asupra pămĕntuluĭ, boeriĭ și-aŭ făcut legĭ, cari să ingrădească ceea, ce căpĕtasără eĭ prin jaf și nedreptate. Până când nu lovestĭ in ceea-ce eĭ ţi-au hrăpit, până-ce nu te atingĭ de aceste drepturĭ ale lor, pe carĭ eĭ astăzĭ le numesc sfânte, tu poţĭ face ceea-ce vreĭ, pentru-că mult nu aĭ de făcut.

Eĭ sunt Statul, eĭ sunt in toate dirigĕtoriile, eĭ te duc de nas, eĭ sunt totul și tu nimic.

Și pentru-ca tu desteptându-te să nu incepĭ a striga prea tare, ţi-aŭ aruncat cenuse in ochĭ, dânduţĭ pe hârtie-nisce drepturi, pe carĭ ţi le daŭ cu o mână și-ţĭ le ĭaŭ cu ceĭalaltă. Așa de bună samă nu te poţĭ folosi de eĭ.

In așa stare de lucrurĭ ce trebue să facĭ tu frate ţĕrane? Să staĭ doară cu mânile incrucișate, să daĭ din cap cu jale și să zicĭ: „Așaĭ dat dela Dumnedeu“. Nu frate ţĕrane, căcĭ vedĭ bine, că Dumnedeu a făcut oameniĭ de o potrivă și pămêntul tuturora l'a dat.

Leac boaleĭ tale este. Munca spre desrobire e grea in adevĕr. Trebue însă de pornit spre a ajunge fiă cât de departe la locul de ajuns.

Un lucru ţi-a lovit privirea: că ceĭ asupriţĭ, ca ceĭ robiţĭ, că ţĕraniĭ, muncitoriĭ cu un cuvînt sunt maĭ mulţĭ, de cât boeriĭ și că e lucru de rîs, că eĭ câţĭ-va să-șĭ bată joc de voĭ, ceĭ mulţĭ, să vĕ incalice și alcătuind ostirĭ din voĭ prin voĭ să ve ţiă in frâu, să le păziţĭ bogăţiile.

Dacă prin urmare ţĕraniĭ dintr'o comună ar fi pătrunșĭ de aceste adevĕrurĭ, le-ar ave de drept crezemêntul lor, dacă de la o comună mișcarea s'ar lăţi in intrégа ţară, ar fi de aflat numaĭ, ca ce să facă aceste milioane de oamenĭ, ca să scapă de robia celor câte-va sute de boerĭ.

Să ĭa parul. **Nu!** Căcĭ boeriĭ sunt prea bine inarmaţĭ, prea bine s'aŭ ingrijit ca să vĕ zdrobească și prin mișcarea vóstră potolită in sânge să-șĭ intarească și mai mult a tot putenniciă.

E vorba de a vĕ folosi de legile de faţă și de a face, ca glasul vostru să se audă.

Am zis, că de pildă in toate judeţele ţĕranimea ar fi deșteptată. Eĭ bine. Ţĕraniĭ din toată ţară aleg 454 de deputaţĭ. Dacă acestĭ aleșĭ a ţeranilor ar fi in adever infăţișătoriĭ drepturilor lor, 454 de glasurĭ ar resuna puternic in casa ţĕriĭ și ar cere dreptate pentru popor.

Drepturile se cuceresc, nu se daŭ de voe. Când dar boeriĭ vor vedé, că ţeranimea s'a deșteptat, vor cauta să o impace, să facă ca cel fugăr de lupĭ, care aruncă in urma sa tot, ce are, păn' îșĭ aruncă copilul, nevasta, totul, pentru a sĕ scăpa pe sine, Lupiĭ însă ajung sania și mănâncă și pe călĕtor. Poporul este lupul, călĕtorul e boerimea. Se vor face atuncĭ schimbărĭ in starea de lucrurĭ, Faţă de miscărea muncitorilor boerimea de unul, câte unul din drepturile sale sĕ va desbraca.

Intâĭul lucru, ce este de cerut de ţĕranime este votul universal. De vom capĕta acesta va sosi și ḑiua mântuireĭ.

Ce călindar să cumperăm?

Călindarul „Voinţa Poporului“ să'l cumpĕrăm care este foarte frumos, și cu un cuprins bogat, în care arată soartea Românului apĕsat și programa, pentru care luptă socialismul.

Rĕspândiţĭ dar fraţilor „Călindarul Voinţeĭ Poporului,“ care este ne întrecut și costă numai 50 de fileri.

Datorinţa fieșce cărui frate adevĕrat este să cumpere și să rĕspândească „Călindarul Voinţeĭ Poporului.“ Toţi aceia, cari voesc să aibă calindarul nostru sunt rugaţĭ a trimite banii pe adresa: „Szabad Szó“ VII., István-ut 67.

TRIBUNA POPORULUI.

Robul. E dimineaţă. Acușĭ acușĭ resare sórele, natura sĕ deșteptă. Pe lanţurĭ, inchis doarme leul ne simţînd nimica. Dar ĭată . . . se mișcă, îșĭ deschide ochiĭ, vede lumea sgomotoasă. Și cum ajunge privirea luĭ la remășiţa seracă din cina de erĭ, incepe a sbiera. Glasul luĭ cutremură pămĕntul, plin de spaĭmă tac toţĭ. In tăcerea adâncă maĭestos stă leul, și cu fală sĕ uĭtă jur imprejur. Un strigăt de al luĭ, un strigăt a robuluĭ era destul, ca să bagă frică in toţĭ.

Și rîndul de aḑĭ are un rob și acest rob e poporul sĕrman, poporul muncitor. El trudesce zi și noapte, ĭară folosul trag ceĭ lenеșĭ, ceĭ trândavi. Acestĭa aŭ drepturĭ, acestora e bunăstarea, bucuriile vieţiĭ, iar poporul lucră și totuși flămêndesce. Poporul sĕrman susţine rîndul de azĭ, el e stîlpul rîndului de azĭ, dar numaĭ el n'are drepturĭ,

Poporul încă doarme saŭ maĭ bine acum numaĭ se deșteptă. In jurul luĭ sgomotul lumii inselăciunile, jefuirele. Fie-care cantă cum să-și umple maĭ bine stomacul, numaĭ el apĕsatul doarme. Doarme de miĭ și miĭ de anĭ. De s'a desteptat une-orĭ cu sila ĭara l'aŭ adormit. De miĭ de anĭ hotăresc asupra sorţiĭ luĭ, fără ca să-l intrebe fără ca să l destepte.

Dar acum se deștéptă. Ișĭ deschide ochiĭ, și nu peste mult va da ton, care va cutremura pămĕntul. Pentru-că maĭestos e leul-și inchis.

Starea. Tot se maĭ petrec domniĭ deputaţi

Abonaţĭ Voinţa Poporuluĭ!

in casa țerii. Ne avênd ședință mai 4 dile cu puterii reinnoite aŭ venit-nu să lucre, ci să petreacă. Curgea voarba, ca apa. Să asculți numai. Despre tot feluri de nimicuri vorbesc ciasuri intregi numai despre sĕrmanul popor nu. Și dacă și vorbesc, apoi nu-i multămită, precum ați putut vedea și din miracuioasa vorbire a domnului deputat Polonyi.

Septĕmâna trecută totuși s'a intêmplat ceva in casa țerii, ce pentru noi-Români e foarte imbucurător.

Domnul deputat dr. L e n d l A d o l f a arĕtat in colori vii starea miserabilă, in care sĕ află locuitorii Români din comitatele Temeș și Caraș.

A inșirat nedreptățile, ce le a suferit poporul și a rugat ministrul, să facă ce-va in contra acestor nedreptăți.

Așa cred însă, că și cuvîntarea acésta a domnului deputat e de ghiabă. O rĕndunică încă nu face primăvară. Mulți, mulți oameni de acestia ar fi de lipsă poporului.

Un moment încă de insemnat e cérta partidei independente 48 cu partida lui Ugron. Frații se mănâncă. De cértă aŭ vreme, dar de aceea nici că le pasă, că 40 de mii de omeni insurați vor fi chămați la cătăniă. pentru-că l o r a ș a l i p l a c e.

Nedreptăți. In numĕrul trecut am scris deja despre nedreptățile fibirouluī din Batta și Zăbalți. Acum din mai multe locuri ne plâng frații, că domnii fibirei își află cea mai mare plăcere in chinuirea, batjocorirea poporului. Să facă numai! Frații adeverați ai socialdemocrației reorganisată nu sĕ vor lăpĕda de ideea mărétă nici pentru o sută de fibirei, ci cu atât mai tare vor lupta pentru restîrnirea rîndului de acum,

Inainte numai domnilor, fie-care nedreptate e o dovadă pe lângă dreptatea nóstră. Voi apĕsați poporul sĕrman, noi îl vom scăpa, Voi faceți rob din om, noi îl vom face liber și egal, căci scris stă pe steagul nostru: E g a l i t a t e, l i b e r t a t e frățietate.

De pe uliță. In Budapesta am vĕdut următórele, ce iară ne daŭ o dovadă aspră, ca cât de miserabilă e soartea și viața lucrătorului.

Pe o laviță mică și ângustă șede un zidar ținênd in brațe fătuța sa mică. Fătuța încă doarme invelită in hainele zdrențiute a tătănii sale. Lin se ridică zidarul, ne cumva și fătuța să sĕ destéptă: Ostenit sĕ uită jur imprejur, apoi scoate un darab de pită uscată și cu poftă o duce la gură. Dar repede o ia înapoi. Sĕ gândesce, și gândul îl poți ceti și după fața lui: nu vrea să mănâncă bucățica cea din urmă de inaintea copilei. Cămașa-i găurită, căputu-i sdrănțuit, fața-i palidă și osoasă dovedesce, că suferă de foame, dar totuși nu ia căputu de pe fatuță, pita nu o mănâncă.

Nu peste mult se destéptă fătuța. Cu ochii ei mari indată caută după tată sa și cu mânile ei grași îl imbrățiséză. Cu ochii plin de lacrimi o țiucă lucrașul și-i dă pita uscată, ce a mai remas. Fatuța vesel o mănâncă și nu observă, că tatăl seu mai că nu cade de foame. Dar cum să și scie, abia e de 2 ani. După-ce a mâncat pita ridênd merge cu tatăl scu in orașul mare, pompos, bogat dar plin de miserii.

Voios culege petrile frumoase, până-ce tatăl seu flămênd, nemulțămit cu viață cércă de lucru,

Iată chipul teu, lucrătorule, iata chipul teu Românule.

Observare. Fiind-că in foia nu mai este loc pentru publicarea congresului dela **Szegvár** și adunările din celelalte comitate, in numĕrul viitor vom reveni la aceste.

De-ocamdată zicem mulțămită acelor frați Români, cari ne luând in vedere drum, osteneală și spese aŭ venit și n'aŭ felicitat la congresul din Szegvár.

CRONICA.

Perderea nóstră.

Fratele Todor Mura din Petriș, vrednicul luptaș al ideilor socialdemocrate in zilele trecute a murit. Fiă țĕrina-i ușoară.

Luptașul vrednic român, fratele P. și-a pierdut sora sa mult iubită. Perderea lui cu toții o simțim, și rugăm pe bunul Dumnedeu, ca să-l ajute in nenorocirea acésta mare.

Partid nou. Baronul Bánffy fostul ministru presedinte, cine mai cu sama e vestit despre persecuțiunile sale față de socialdemocrați, in timpurile din urmă a alcătuit un partid nou. Programul partidei este. In Ungaria totul să fiă unguresc scoală, biserică, adunări cu un cuvênt tot. Adunarea de organisare a fost în Cluj, de presedinte fu ales Bánffy. Acum ne vine scirea, că și Măghiarii Din Hunedioră s'au alăturat de acest partid. Cu incetul să sĕ respândească cât de bine și aceste idei.

Incă cu un dușman mai mult!

Lucru trist Din Dognecea ni sĕ scrie, că nisce jidani obraznici în zilele trecute aŭ început să colinde pe la casele oamenilor cerênd de la femei, să lase să le taie părul la loc. Câte-va femei aŭ și ascultat de glasul ispitei și aŭ lăsat să taie coșitele frumoase în schimbul unor sdrențe jidovesci. Jată unde duce sĕrăcia pe om. Suntem deja acolo, că femeile lasă să le tae pĕrul pentru câți-va bani saŭ o cârpa, Rîndul de azi iată ce cauzéză!

Invențiuni. Un Român cu numele Nicolae Demetrovici din Bocșa a aflat o pânză, care, dacă o pui în fața unei lumini sau lămpi, lumina devine de 3 ori mai puternică. A mai aflat acest domn un fel de materie, cu care sĕ pot face tot felul de picturi pe sticlă, cari ies cu mult mai fumoase, ca cele de până aci. Invențiunile acestea le-a espus aici în Budapesta, unde a primit gratis și lumina electrică dela fabrica Ganz, pentru ca să facă esperimentele necesare. A luat patentă pe aceste in-

vențiunĭ, pe carĭ le duce la esposiția internațională din St-Louis. (America) care va fi în anul viitor.

Moralul domnilor. Conțiĭ (grofiĭ) Károlyi sĕ țin de domniĭ ceĭ maĭ avuțĭ aĭ Ungarieĭ. Averea lor a câștigat strămoșul lor prin aceea, că a trădat pe principele Francis Rákóczy II. și ca plata aceseĭ trădărĭ a capĕtat pămênturile nemărginite pe Câmpia-Mare. Cel maĭ avut dintre eĭ e contele Stefan Károlyi. Acesta are un fecior cu numele George, care cu câți-va anĭ inaĭnte de aceste s'a îndrăgostit intr'o actriță (teatralistă) din Budapesta. Și fiind-că scopul nu și-a potut ajunge alt-cum o a luat de soțiă. Familia domnească însă n'a odihnit, până-ce nu'o alungat muerea și copilul. Muerea acum l'a pîrit pentru baniĭ educăriĭ copiluluĭ. Contele Károlyi George fu judecat, ca in fie-care an să plătească o mie de floreni. Dar familia domnească nu vrea să plătească și aŭ declarat, că contele George Károlyi n'are banĭ și dela părințiĭ seĭ capĕtă si de mâncare. Venitul părinților ilustri se urcă la 200 de milióne de coróne, dar pentru-aceea nu vreau să plătéscă mueriĭ prunculuĭ și nepoților lor nicĭ un crucer. Lor nu le pasă, dacă și pier de foamae. Acesta e »moralul domnilor,« ce vestesc domniĭ și conducĕtoriĭ nobilĭ a poporului.

Ce coastă miliția. Dacă-ațĭ sci voĭ jefuiților Românĭ, că pentru-ce trebue să ve trudițĭ, să suferițĭ, îndată ați da afară cu domniĭ aceĭa din casa țeriĭ, carĭ nu fac pentru voĭ nimica. Precum sĕ vede din insciințarea guvernuluĭ comun miliția ne coastă 357 de milióne (milion = o mie de orĭ o mie.) Afară de aceea trebue să plătim pensiune la 237 de generalĭ. Dacă te gândescĭ asupra numerilor, veĭ pricepe, că pentru-ce se duc așa de mulțĭ în țerĭ străine, veĭ pricepe, că pentru-ce n'are statul banĭ pe scopurĭ maĭ bune. Și oare cine votează milionele aceste? Cine scoate baniĭ acestĭa din buzunarul poporuluĭ sĕrac, ca să-ĭ dee miliției. Deputațiĭ teĭ Românule, deputațiĭ, pe carĭ cu așa de mare însuflețire alegĭ din an pe an.

Conte arestat. Din Lemberg ni se dă scirea, că contele Potocky, cine și in Budapesta a comis maĭ multe înșelăciunĭ in Lemberg pentru maĭ multe înșelăciunĭ fu arestat. Sânge de domn!

Atentat. Din comuna Deszk capĕtăm scirea, ca oamenĭ necunoscuțĭ aŭ comis atentat, in contra poștasuluĭ Alexandru Kovács. Au pușcat pe el, dar nu l'aŭ nimerit. Poștașul cu revolver încă a pușcat, pe ce atentatoriĭ aŭ fugît.

Furt la poștă. La posta din Ács (comitatul Sopron) aŭ furat 72 de miĭ coroane. Lucrul s'a întêmplat așa, că când aŭ deschis sacul, în care eraŭ epistoalele cu baniĭ, baniĭ nu eraŭ nicăirĭ. Suspițiunea cade pe un om, cine in ḑiua aceea, când s'a întêmplat furtul, umbla la posta din Ács.

ADUNARI.

Tot se respândesce ideea măreață a social-democrațieĭ. Nu trece nicĭ o septĕmână, ca in diferitele ținuturĭ să nu ținem adunărĭ.

Adunare foarte frumoasă am ținut in **Puszta Szt.-Pál**. Orator era luptașul nostru C. Joan Vecsery, cine cu cuvintele sale drepte a convins ascultătoriĭ seĭ despre dreptatea ideeĭ Christoasă. A maĭ fost adunare in **Kúnmadaras, Kovacsics, Baia** (frațiĭ Românĭ) **Fakert, Csongrád** și **Kurtics** (Românĭ). Oratorĭ au fost frațiĭ și luptașiĭ Erl, Magyar, Beller, Mathe, Mezőfi

POSTA POPORULUI.

G. Togyer Ignestĭ. Baniĭ am primit, călindarele am trimis.

P. George Kertes. Le-am trimis.

V. Ilika Govojdia: Publicăm șirele plină de însuflețire.

Haĭ Române la unire, cu deragoste și ĭubire
Toțĭ să fim intr'o sîmțire. Nu vĕ dațĭ la stăpânire.
Unu cu altu să trăim. Și in pace bună să fim.

Teodor S. Krokna. Dăm asemănarea frumoasă.

Fraților! Dacă vom ara pămêntúl și pe când să sămĕnăm și să grăpăm ne-am obosit de muncă și nu vom sămĕna, óre vom culege de acolo spicĭ și dacă am sămĕnat in anul acesta și a venit peatra și plóia și l'a innecat, atuncĭ noĭ nu vom sămĕna in anul viitor. Nu nu fraților, numaĭ inainte pe calea incepută măcar și flămênḑĭ și sătoșĭ căcĭ numaĭ așa vom ajunge la scopul dorit. Vom odihni, vom sătura atuncĭ de bunătățĭ, ne vom ospĕta după osteneala noastră, căcĭ fraților, cel ce aleargă trebue să ajungă, cel ce strigă, trebue să capĕtă respuns, cel ce tot bate, trebue să — ĭĭ deschide ușa, dacă nu de voiă, apoĭ de nevoiă.

Cine vrea să capete rĕspuns în epistolă, acela trimeată și timbru (șteamplă), căci altcum ĭĭ vom rĕspunde numai în posta poporuluĭ.

Scrisori: întrebări, cereri către partidă sunt de a se adresa: Szabad Szó Budapesta VII., István-ut 67. Aicea este localul partidei și de aici secretariul dă sfaturi in ori-ce afacere. Banii să se trimeată pe adresa: Szabad Szó István-ut 67.

Abonamentele să se trimeată numai pe următoarea adresa: **Szabad Szó Budapest, István-ut 67.**

Editura partideĭ socialdemocrate reorganisate din Ungaria
Redactor responsabil: Csenady Deneș.
Tipografia Ștefan Nagel
Budapesta, VII., Vörösmarty-utcza 17.

Inoiți abonamentele!